

Směnka č. 2

Platná směnka. Totální minimalismus. K platnosti směnky postačí podpis výstavce, není nutno uvádět jeho jméno či další identifikující údaje. Směnka na splatná ze zákona na viděnou (srov. čl. I § 2 SŠZ). Podpurným místem emise i místem platebním je údaj u výstavce.

Odůvodnění: Chybí-li ve vlastní směnce místo vystavení, nemusí být totiž ještě směnka neplatná. Pokud je u podpisu výstavce uvedeno nějaké místo, je právě ono podpurným místem vystavení a současně místem výstavcova bydliště (i kdyby skutečné místo leželo jinde).

Pokud absentuje místo platební, je jím ze zákona opět místo, kde byla směnka vystavena (a podpurně tedy místo uvedené u jména výstavce). V judikatuře devadesátých let se ojediněle objevoval opačný názor, podle kterého není možné, aby jeden místní údaj u výstavce sloužil současně jako podpurné místo platební i místo vystavení (tedy aby se „přecházelo z fikce do fikce“). Tento názor se neprosadil, jak je patrné i z odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 6. 3. 1995, sp. zn. 5 Cmo 532/94: *Na směnce vlastní, která neuvádí místo placení výslovně, ani prostřednictvím domicilu, postačí k určení tzv. zákonného platebního místa, je-li alespoň u podpisu výstavce uveden určitý místní údaj. Směnka je pak splatná v tomto místě podle čl. I § 76 odst. 3 a 4 zákona směnečného a šekového* (publikováno v časopise Soudní rozhledy, č. 4/1996, str. 89). Samotné platební místo, bez toho, že by byl nějaký místní údaj u výstavce, však nemůže nahradit absentující místo vystavení.